

Protokół z posiedzenia komisji habilitacyjnej

powołanej przez Centralną Komisję do Sprawy Stopni i Tytułów dnia 6 września 2018 r. w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego **dr Anny Gągor**, wszczętego w dniu 7 maja 2018 r. w dziedzinie nauk fizycznych, w dyscyplinie fizyka.

Komisja w składzie:

1. przewodniczący - prof. dr hab. Stanisław Filipek – IWC PAN w Warszawie,
2. sekretarz – dr hab. Małgorzata Samsel-Czekala – prof. INTiBS PAN we Wrocławiu,
3. recenzent – prof. dr hab. Wojciech Paszkowicz – IF PAN w Warszawie,
4. recenzent – prof. dr hab. Andrzej Katrusiak – UAM w Poznaniu,
5. recenzent – prof. dr hab. Joachim Kusz – UŚ w Katowicach,
6. członek – dr hab. Elżbieta Jartych – prof. PL w Lublinie,
7. członek – prof. dr hab. Marek Wołczyr – INTiBS PAN we Wrocławiu,

zebrała się w dniu **13.12.2018 r.** o godz. 11³⁰ w Instytucie Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych (INTiBS) im. Włodzimierza Trzebiatowskiego PAN we Wrocławiu. Wszystkich 7 członków uczestniczyło osobiście w posiedzeniu Komisji.

W wyniku obrad komisja w jawnych 2 głosowaniach podjęła jednomyślnie następującą uchwałę:

Uchwała komisji w sprawie nadania dr Annie Gągor stopnia doktora habilitowanego

Komisja habilitacyjna, po przeanalizowaniu recenzji dotyczących monotematycznego cyklu 9 publikacji pt. „Strukturalne przemiany fazowe w nieuporządkowanych hybrydach organiczno-nieorganicznych”, oraz pozostałego dorobku naukowego dr Anny Gągor, stanowiącego podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, oraz po zapoznaniu się z autoreferatem Habilitantki uznała, że rozprawa habilitacyjna i pozostały dorobek naukowy dr Anny Gągor spełniają wszystkie ustawowe* i zwyczajowe wymagania stawiane habilitantom i wnioskuje do Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych im. Włodzimierza Trzebiatowskiego PAN we Wrocławiu o nadanie dr Annie Gągor stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk fizycznych, w dyscyplinie fizyka. Ponadto Komisja bardzo wysoko oceniła osiągnięcie będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego i pozostały dorobek naukowy oraz wnioskuje o uznanie osiągnięcia i dorobku naukowego Habilitantki za wyróżniający (w myśl artykułu 32 ust. 1 ustawy*).

Uzasadnienie

Opinia komisji opiera się na trzech recenzjach, jednoznacznie pozytywnie oceniających cykl 9 publikacji zgłoszonych do habilitacji oraz wysoko oceniających pozostały bogaty dorobek naukowy dr Anny Gągor i kończących się jednoznacznie pozytywnymi wnioskami i wysokimi ocenami, podsumowującymi cały dorobek naukowy Habilitantki.

Poniżej przedstawiono podsumowanie, zawierające najważniejsze fragmenty odczytanych trzech recenzji, które zostały rozesłane razem z autoreferatem i pełną dokumentacją członkom komisji przed posiedzeniem.

* w świetle ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dn. 14 marca 2003 r. (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789), a także rozporządzeń MNiSW z dn. 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196 poz. 1165) oraz z dn. 26 września 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 1586) i 19 stycznia 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 261).

Podsumowanie recenzji

Ocena osiągnięć zgłoszonych do habilitacji w postaci cyklu publikacji pt. „Strukturalne przemiany fazowe w nieuporządkowanych hybrydach organiczno-nieorganicznych”.

Recenzenci zgodnie wysoko oceniają osiągnięcia rozprawy habilitacyjnej jako oryginalne, bardzo ciekawe i znaczące:

Prof. Wojciech Paszkowicz:

„Publikacje będące podstawą rozprawy zostały wydane w renomowanych czasopismach o wysokim czynniku „impact factor”, IF, Ściśle, cztery prace wydane do roku 2013 zostały w czasopismach z IF = około 2, spośród pięciu prac wydanych poczynając od 2015 r. cztery umieszczono w czasopismach z IF = około 3.5 - 4, średnia IF dla wszystkich dziewięciu wynosi 2.867. Prace te mają łącznie 95 cytowań (stan: IV 2018).”

Prof. Andrzej Katrusiak:

„Prace stanowiące rozprawę habilitacyjną zostały opublikowane w dobrych specjalistycznych czasopismach Acta Cryst. B (3 artykuły), CrystEngComm (2 artykuły) i po jednym w Dalton Trans., Inorganic Chemistry Frontiers, Materials Res. Bulletin i J. Solid State Chem. Jedna z tych prac jest monoautorska, a pozostałe od 4-ro do 8-mio autorskich; średnio 4.66(6) autora na pracę. W 5-ciu z tych prac dr Anna Gągor jest autorem korespondencyjnym i w 5-ciu pierwszym autorem.”

Prof. Wojciech Paszkowicz:

Prace [h1] (najnowsza) do [h9] (najstarsza) były publikowane w okresie 11 lat (2008 – 2018). Prace te dotyczą badań przejść fazowych, reakcji chemicznych, stabilności związków, dwie spośród nich [h3] i [h6] są ukierunkowane na powiązanie własności chemicznych ze strukturą. We wszystkich pracach badania struktury krystalicznej stanowią zagadnienie centralne.

(...) w przystępny sposób Habilitantka przedstawiła zagadnienia badawcze będące przedmiotem habilitacji. Zgodnie z tytułem rozprawy, tematyka dziewięciu publikacji obejmuje wyniki badań strukturalnych i przemian fazowych nieuporządkowanych hybrydowych związków organiczno-nieorganicznych. (...) Hybrydowe związki organiczno-nieorganiczne zawierające atomy bizmutu, antymonu i kadmu i inne stanowią przedmiot zainteresowania badaczy z powodu różnorodności struktur, przejść fazowych, typu uporządkowania i własności elektrycznych i optycznych. Te ich cechy inspirowały rozpoczęcie i wykonanie przez Habilitantkę kompleksowych badań strukturalnych takich materiałów.”

„Kompleksowe wyniki badań stanowiących przedmiot rozprawy oceniam jako cenne i ważne, poszerzają one wiedzę o strukturach związków nieorganiczno-organicznych, w tym o strukturach modulowanych, o przemianach fazowych i ich mechanizmach dla zbadanych związków. Przedstawiona rozprawa zawiera istotne elementy nowości i posiada dużą wartość naukową. W części prac zastosowano różne dodatkowe pomiarowe i obliczeniowe techniki uzupełniające, powiększające wartość wyników badań czysto krystalograficznych.”

Prof. Andrzej Katrusiak:

„Natomiast ogólnie można stwierdzić, że tematyka prac składających się na rozprawę habilitacyjną jest bardzo ciekawa i zawiera wiele oryginalnych i ważnych osiągnięć. Oprócz ciekawych przemian fazowych rzetelnie przebadanych różnymi metodami eksperymentalnymi i obliczeniami teoretycznymi, skrupulatnie udokumentowano i omówiono ważne właściwości badanych kryształów. Na przykład bardzo spektakularne zmiany koloru kryształów przy zmianie temperatury. Nie ulega wątpliwości, że Habilitantka prezentuje wysoki kunszt analizy dyfraktometrycznej kryształów, obejmujący analizę struktur modulowanych, mieszanych struktur z udziałem fazy amorficznej, przemian fazowych różnego rodzaju, topochemicznych reakcji, a także zastosowanie różnych typów promieniowania w laboratoriach i przy reaktorach jądrowych. Należy podkreślić, że badania dyfraktometryczne w trakcie wykonywania

rozprawy stawiały przed Habilitantką istotne wyzwania, związane z przemianami fazowymi, nieporządkiem struktur, ich modulacją, bliźniaczeniem itp.”

Prof. Joachim Kusz:

„Głównym celem naukowym Habilitantki było poznanie mechanizmów strukturalnych przemian fazowych oraz wyjaśnienie własności fizycznych faz polimorficznych w związkach hybrydowych organiczno-nieorganicznych, w których podsieć nieorganiczna zbudowana jest z halogenków bizmutu Bi(II), antymonu Sb(II) oraz kadmu Cd(II), natomiast podsieć organiczna złożona jest z małych cząsteczek organicznych o dużym stopniu nieuporządkowania. Związki takie charakteryzują się wyjątkową różnorodnością struktur krystalicznych oraz sekwencjami przemian fazowych prowadzącymi do faz ferroelektrycznych, ferroelastycznych i piroelektrycznych. Związki te mogą być wykorzystane w optoelektronice, elektrooptyce oraz polimerach funkcyjnych jako „materiały inteligentne”. Obserwowany w ostatnich latach gwałtowny wzrost zainteresowania związkami hybrydowymi, bazującymi na halogenkach Bi(III) oraz Sb(II), związany jest z ich zastosowaniem w ogniwach fotowoltaicznych o dużej stabilności i sprawności.

Podstawową metodą badawczą jaką wykorzystwała Habilitantka była dyfrakcja rentgenowska na próbkach monokrystalicznych oraz proszkowych, którą przeprowadziła w szerokim zakresie temperatur. Uzyskane wyniki pokazują, że autorka doskonale opanowała nie tylko standardowe metody dyfrakcyjnej analizy strukturalnej na monokryształach, ale również najnowsze metody badań struktur modulowanych. Dla dokładnej analizy faz modulowanych niewspółmiernie stosuje formalizm de Wolffa, Jannera i Janssena 3+d-wymiarowych grup przestrzennych oraz program Jana2006 autorstwa V. Petříčka. Taki sam opis stosuje również dla struktur współmiernie modulowanych czyli nadstruktur, co umożliwia jej dokładną analizę i porównanie sekwencji modulowanych przejść fazowych.

Habilitantka przeprowadziła pełną charakterystykę strukturalną w sumie dla 24 faz występujących w 11 różnych związkach hybrydowych: (...) Na tej podstawie uzyskała strukturalne przesłanki wyjaśniające właściwości fizyczne poszczególnych faz, mechanizm przemian fazowych oraz charakterystykę oddziaływań. Pokazała również, że uzyskane wyniki są spójne z innymi przeprowadzonymi badaniami uzupełniającymi tj. kalorymetrycznymi, analizą spektroskopii dielektrycznej, IR, UV-VIS oraz obliczeniami DFT. (...)

Uzyskane przez autorkę wyniki dają znaczący wkład do zrozumienia przejść fazowych w hybrydach organiczno-nieorganicznych oraz zrozumienia nowych połączeń organiczno-nieorganicznych o nieuporządkowanej strukturze krystalicznej.

Za szczególnie interesujące uważam badania przemian fazowych prowadzących do faz modulowanych. Pięć z przebadanych faz są fazami modulowanymi, dlatego dla ich analizy autorka, jako pierwsza, z powodzeniem zastosowała formalizm grup nadprzestrzennych. (...)

Nie wszystkie jednak fazy badanych związków udało się autorce przeanalizować. Utrudnieniem było bliźniaczenie lub wręcz niszczenie się monokryształów na skutek zachodzących przejść fazowych. W takich przypadkach należało zastosować dyfrakcję proszkową.”

Recenzenci oceniają jako istotny wkład Habilitantki w powstanie zbioru publikacji pt.:

„Strukturalne przemiany fazowe w nieuporządkowanych hybrydach organiczno-nieorganicznych”:

Prof. Wojciech Paszkowicz:

„Wśród dziewięciu prac będących przedmiotem habilitacji (oznaczonych [h1-h9]), dr Anna Gągor jest pierwszym autorem w pięciu (...). Załączone oświadczenia współautorów o ich wkładzie w prace [h1-h9] dokumentują wiodącą rolę dr Anny Gągor w powstaniu tych publikacji.”

Prof. Andrzej Katrusiak:

“Wziąwszy pod uwagę zawartość prac stanowiących rozprawę habilitacyjną i (...) oświadczenia można stwierdzić, że Habilitantka wykonała główną ich część polegającą na dyfraktometrycznych badaniach strukturalnych. Oświadczenia te stanowią wręcz swego rodzaju alibi Habilitantki, gdyż na przykład

nie zgadzam się z interpretacją badań kalorymetrycznych w pracy h7 (...), gdzie według mnie przemiana pomiędzy fazami I i II błędnie została określona jako 1-go rodzaju .”

Prof. Joachim Kusz:

„W jednej z załączonych publikacji Habilitantka jest jedyną autorką, w czterech jest pierwszą autorką, w trzech publikacjach jest na drugiej pozycji, a w jednej na trzeciej. Swój udział w wieloautorskich publikacjach będących podstawą habilitacji ocenia na: 70% w czterech publikacjach, 40% w dwóch oraz na 30% w dwóch pozostałych publikacjach. Z dołączonych oświadczeń współautorów wynika, że Habilitantka samodzielnie zaplanowała, przeprowadziła i zinterpretowała badania strukturalne, które odegrały wiodącą rolę w tych pracach. Całkowity impact factor dla wymienionych prac wynosi IF = 25.80.”

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Recenzenci oceniają także wysoko pozostałe osiągnięcia i obszerny dorobek naukowy Habilitantki:

Prof. Wojciech Paszkowicz:

„Obszerny dorobek dr Anny Gągor pokazuje, że jest ona wysokiej klasy specjalistą w dziedzinie krystalograficznych badań materiałów, w szczególności nieorganicznych i nieorganiczno-organicznych (metaloorganicznych). Dr Anna Gągor jest, według przedłożonej dokumentacji, autorką/współautorką opublikowanych w czasie czternastu lat jej działalności 101 prac (średnio 7.2 prac rocznie!), w tym 95-ciu publikacji, które ukazały się po uzyskaniu stopnia doktorskiego. Prawie wszystkie publikacje (93 na 101) zostały wydane w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym, posiadających wysoki czynnik „impact factor”. W 16-tu spośród 101 prac dr Anna Gągor jest pierwszym autorem, a w 39-ciu –drugim, co świadczy o jej istotnej roli w powstawaniu publikacji, które współtworzyła. Dodatkowo nadmienię, że w ciągu pół roku między złożeniem wniosku a powstaniem niniejszej recenzji, ukazało się dziewięć wysoko punktowanych prac z udziałem dr Anny Gągor (tzn., że w roku 2018, w ciągu 10-ciu pierwszych miesięcy, ukazało się łącznie aż 11 prac habilitantki).

Liczba cytowań wg tych danych wynosi 1085 (bez autocytowań). Współczynnik Hirscha wynosi 18 (...). 13 prac Habilitantki jest cytowanych na poziomie ponad 20 razy, najwyższa liczba cytowań pojedynczej pracy to 194.”

Prof. Andrzej Katrusiak:

„W latach 2005 - 2018 dr Anna Gągor opublikowała 101 oryginalnych badawczych artykułów naukowych, z tego 96 po uzyskaniu stopnia doktora. (...) Habilitantka określa swój udział w ich powstaniu od 5%-15%, gdy wykonywała badania dyfraktometryczne lub spektrometrii ramanowskiej w wieloautorskich projektach, do 100% w pracach mono-autorskich. Prace zostały opublikowane w czasopismach naukowych o tzw. czynniku oddziaływania od ułamkowego (np. *Acta Crystallographica E*) do ponad 9 (*Chemistry of Materials*). Ilościowo znaczny dorobek, średnio kilka prac rocznie. Prace te omawiają albo struktury nowych związków, albo przemiany fazowe. Jedna z prac z 2013-go roku [*Adsorption of divalent metal ions from aqueous solutions using graphene oxide*, Sitko, R., Turek, E., Zawisza, B., Malicka, E., Talik, E., Heimann, J., Gągor, A., Feist, B., Wrzałik, R. w Dalton Trans.] osiągnęła już 300 cytowań.”

Prof. Joachim Kusz:

Dorobek dr Anny Gągor jest bardzo bogaty. Jest ona autorką lub współautorką łącznie 107 publikacji z listy Filadelfijskiej, których liczba cytowań (bez samocytowań) wynosi 1263, a jej indeks Hirscha wynosi H=18 (wg. bazy Web of Science z 26.11.2018). Autorka prowadzi szeroką współpracę z wieloma ośrodkami naukowymi w Polsce i na świecie. Oprócz tematyki przedstawionej do habilitacji Habilitantka ma również znaczący i bogaty dorobek naukowy w innych dziedzinach fizyki ciała stałego.

Przed uzyskaniem stopnia doktora pracowała nad oznaczeniem struktury faz polimorficznych oraz określeniem mikroskopowego mechanizmu przenoszenia ładunku w związkach z dużym stopniem nieuporządkowania struktury. Wymagało to zastosowania niekonwencjonalnych metod opisu struktury krystalicznej i zaowocowało pracą doktorską, którą obroniła z wyróżnieniem w 2007 roku.

Następnie w ramach własnego projektu badawczego NN 202 260 939 (2010-2012) zajmowała się korelacją pomiędzy strukturą krystaliczną a własnościami magnetoelektrycznymi monokryształów i nanoceramik multiferroików z indukowaną fazą ferroelektryczną. Była również głównym wykonawcą w trzech projektach finansowanych przez NCN zatytułowanych:

- Projektowanie i synteza funkcjonalnych materiałów o właściwościach nieliniowych do zastosowań w układach elektrycznych i optoelektronice na bazie halogenowodorów amin oraz organiczno-nieorganicznych hybryd.
- Synteza i właściwości fizykochemiczne związków metaloorganicznych typu MOF o mieszanej walencyjności.
- Synteza i właściwości nowych luminescencyjnych związków metalo-organicznych typu MOF na bazie jonów lantanowców i chromu."

Działalność badawcza, dydaktyczna, popularyzatorska, organizacyjna oraz współpraca naukowa

Recenzenci docenili bogatą aktywność naukową, dydaktyczną oraz organizacyjną
Habilitantki:

Prof. Wojciech Paszkowicz:

„Dr A. Gągor jest aktywnym uczestnikiem życia naukowego jako organizator i współorganizator konferencji i warsztatów naukowych, oraz uczestnik konferencji. Habilitantka swoje prace prezentowała na konferencjach w formie referatów i posterów. Wzięła udział w licznych konferencjach naukowych. Działalność dydaktyczna Habilitantki obejmuje opiekę nad sześcioma studentami na poziomie magisterskim i jednym na poziomie doktorskim, w roli promotora pomocniczego.”

„Dr Anna Gągor prowadzi systematyczną i owocną współpracę naukową z kilkoma ośrodkami naukowymi, w tym z Wydziałem Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego. Liczne publikacje są efektem tej współpracy. Dr Gągor kierowała jednym projektem grantowym NCN, była wykonawcą w projekcie europejskim, oraz była głównym wykonawcą w trzech projektach grantowych NCN o tematyce zbliżonej do tematyki rozprawy habilitacyjnej.”

Prof. Andrzej Katrusiak:

„Z autoreferatu dr Anny Gągor wynika, że nie odbyła ona długoterminowego zagranicznego stażu naukowego, natomiast kilkakrotnie przeprowadzała badania w trakcie sesji pomiarowych na stacjach neutronowych i synchrotronowych.”

„Oprócz intensywnej pracy naukowej dr Anna Gągor aktywnie pozyskuje środki na badania. Była kierownikiem i głównym wykonawcą kilku grantów. Aktywnie bierze udział w konferencjach naukowych gdzie wygłosiła 8 ustnych i 13 plakatowych komunikatów; jest współautorem jednego patentu i 5-ciu zgłoszeń patentowych; współorganizowała konferencje naukowe. Również udziela się dydaktycznie i jako popularyzator nauki – była promotorem pomocniczym jednej doktorantki i opiekunem 5-ciu stażystów w Oddziale Badań Strukturalnych, prowadziła wykłady popularyzatorskie w szkołach oraz była opiekunem uczestników warsztatów naukowych Niskie Łąki.”

Prof. Joachim Kusz:

„W latach 2002-2007 otrzymała stypendium naukowe INTiBS, a w latach 2006-2007 grant promotorski (...). W 2011 uzyskała stypendium naukowe START Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej.

Czterokrotnie kierowała projektami badawczymi na stacjach synchrotronowych i neutronowych w DESY, Grenoble i Berlinie.

Pozyskała również ze środków Międzynarodowej Unii Krystalograficznej granty na udział w międzynarodowych konferencjach *European Crystallography Meeting* (Budapeszt 2005, Stambul

2009), oraz *International Crystallography Meeting* (Florencja 2006). Jest współautorem 86 prezentacji konferencyjnych, w tym wygłosiła 4 wykłady na zaproszenie organizatorów konferencji.

Swój współudział ma również w jednym patencie oraz 5 zgłoszeniach patentowych.

Recenzowała prace w 11 czasopismach naukowych.

Brała udział w pracach komitetów organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych, m.in. Konserwatoriów Krystalograficznych w latach 2002-2006, 2008-2015.

Sprawowała opiekę naukową nad 5 studentami lub stażystami. Również opiekowała się studentami w ramach letnich, dwutygodniowych warsztatów naukowych w INTIBS PAN.

W latach 2016-2018 była promotorem pomocniczym pracy doktorskiej mgr Katarzyny Pasińskiej.

W ramach działalności popularyzatorskiej prowadziła wykłady oraz prezentacje doświadczeń we Wrocławskich szkołach podczas Festiwalu Nauki w latach 2005-2006."

Końcowe wnioski Recenzentów o osiągnięciach i całym dorobku naukowym Habilitantki

W podsumowaniu wszyscy recenzenci jednoznacznie pozytywnie i wysoko ocenili osiągnięcie i obszerny dorobek naukowy Habilitantki:

Prof. Wojciech Paszkowicz:

„Rozprawa przedstawia sobą materiał badawczy, opracowany przez Habilitantkę w jednej pracy jednoautorskiej i w ośmiu pozostałych pracach przez zespoły badawcze z jej z istotnym udziałem. Dokumentuje jej głęboką wiedzę i dorobek w dziedzinie zastosowań rentgenowskiej dyfrakcji do rozwiązywania struktury kryształów i charakteryzowania przejść fazowych.

Wspomniane będące przedmiotem rozprawy publikacje [h1 - h9] wydane zostały w znanych, cenionych czasopismach naukowych na przestrzeni ostatnich jedenastu lat, mają w sumie 95 cytowań, co świadczy o ich wartości i zainteresowaniu innych ośrodków naukowych.

Cały dorobek naukowy dr Anny Gągor jest znaczny, obejmuje znacznie szerszą tematykę niż tematyka rozprawy, pozwala określić dr A. Gągor jako specjalistę w dziedzinie badań (różnymi metodami eksperymentalnymi i teoretycznymi) struktury materiałów, w tym hybrydowych materiałów organiczno-nieorganicznych."

„Przedstawione w rozprawie habilitacyjnej dr Anny Gągor osiągnięcie naukowe oceniam wysoko, jako cenne i mające dużą wagę poznawczą. Otrzymane przez Habilitantkę wyniki poszerzają wiedzę o strukturach związków nieorganiczno-organicznych, w szczególności o odkrytych strukturach modulowanych, o zachodzących dla badanych związków temperaturowych przemianach fazowych i o mechanizmach przemian. Prace wchodzące w skład rozprawy zawierają istotne elementy nowości w postaci wcześniej nie znanych struktur i przejść fazowych.

Rozprawa spełnia wymogi dotyczące prac habilitacyjnych, zawarte w ustawie o stopniach naukowych. Rozprawa przedstawia osiągnięcia autorki i dokumentuje jej pozycję specjalisty w dziedzinie badań struktury kryształów. W związku z powyższym stawiam wniosek o dopuszczenie dr Anny Gągor do dalszych etapów procedury habilitacyjnej."

Prof. Andrzej Katrusiak:

„W całościowym podsumowaniu stwierdzam, że rozprawa habilitacyjna dr Anny Gągor stanowi istotne osiągnięcie naukowe i oceniam ją wysoko. Również pozytywna jest moja ocena dorobku naukowego, dokonań dydaktycznych i organizacyjnych dr Anny Gągor i na podstawie tej oceny popieram wniosek o nadanie jej stopnia naukowego doktora habilitowanego. Osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne dr Anny Gągor spełniają wszelkie wymogi ustawowe w tym zakresie."

Prof. Joachim Kusz:

„**Podsumowując** stwierdzam, że dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr Anny Gągor jest wystarczający do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, a jej rozprawa habilitacyjna wniosła

znaczący wkład w zrozumienie skomplikowanych przemian fazowych w nieuporządkowanych hybrydach organiczno-nieorganicznych.

Zgodnie z obowiązującą ustawą o tytule naukowym i stopniach naukowych wnoszę o dopuszczenie dr Anny Gągor do dalszej procedury związanej z uzyskaniem habilitacji.

Przebieg dyskusji

Po przedstawieniu przez Przewodniczącego komisji sylwetki Habilitantki i danych na temat jej dorobku naukowego przystąpiono do dyskusji. Wszyscy Członkowie komisji wyrazili pozytywne opinie na temat osiągnięcia naukowego Habilitantki. Na podstawie przedstawionych recenzji oraz dyskusji, Komisja zgodnie uznała, że rozprawa habilitacyjna dr Anny Gągor spełnia wszystkie ustawowe i zwyczajowe wymagania stawiane habilitantom. Członkowie komisji ocenili także wysoko pozostały obszerny dorobek naukowy i działalność naukową Habilitantki.

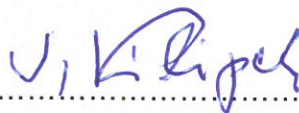
Po zakończeniu dyskusji Przewodniczący komisji zarządził jawne głosowanie nad wnioskiem do Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu o nadanie dr Annie Gągor stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk fizycznych w dziedzinie fizyki. Komisja w składzie 7 członków w jawnym głosowaniu jednogłośnie poparła ten wniosek.

W drugim głosowaniu, w związku z pozytywnymi ocenami recenzentów oraz pozostałych Członków Komisji, Przewodniczący zaproponował wprowadzenie do projektu uchwały Komisji zapisu o bardzo wysokiej ocenie osiągnięcia będącego podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego oraz zaproponował uznanie pozostałego dorobku naukowego Habilitantki za wyróżniający (w myśl artykułu 32 ust. 1 ustawy*). W głosowaniu jawnym wszyscy członkowie Komisji habilitacyjnej (7 osób) poparli wniosek o włączenie tego zapisu do projektu uchwały i wnioskowanie do Rady Naukowej INTiBS o wyróżnienie osiągnięcia będącego podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego oraz dorobku naukowego Habilitantki.

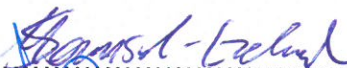
Wrocław, dn. 13.12.2018 r.

Podpisy członków komisji habilitacyjnej:

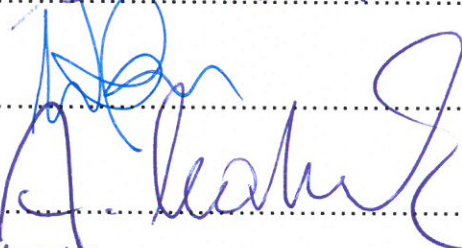
1. prof. dr hab. Stanisław Filipek

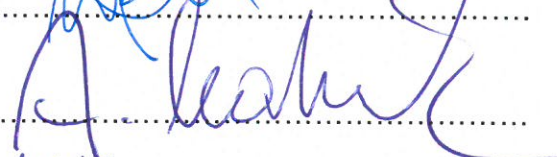
2. dr hab. Małgorzata Samsel-Czekala

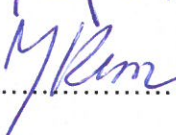
3. prof. dr hab. Wojciech Paszkowicz

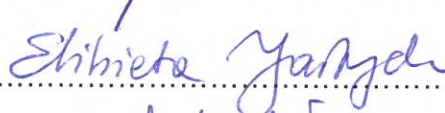
4. prof. dr hab. Andrzej Katrusiak

5. prof. dr hab. Joachim Kusz

6. dr hab. Elżbieta Jartych

7. prof. dr hab. Marek Wołczyr

